

хварли пицова горѣ на вѣтръ-атѣ. Кавалерина незнаеше ако бѣше живъ, или умрѣлъ. Остана доволно время принесенъ. Послѣ рече на Милордъ Артюра; Милордъ, азъ, кой-то самъ путешествовалъ, не намѣрихъ другаго по храбраго отъ тебе. Господаря ся пригото-вляваше да ся бие съ пицовъ противъ Милордъ Артюра, Кавалерина го држпна отъ руцѣ-те му, и го хварли верху едно древо; Под-скочи отъ радость и извади джуданче-то си за да напише приключеніе-то. Милордъ Ар-тюръ си отиде безъ да рече нещо. Господаря и той си отиде клеветаючи, а Кавалерина остана въ градина-та, гдѣ-то хвана да пѣе нѣкои Французски пѣсни.

Паме. Слава Господь да има; никой не пострада.

Мил. Гдѣ отиде братъ мой?

Лонг. Въ домашный дворъ.

Мил. Азъ отивамъ да го вида (на от-хождение.)

Паме. Чекай да дойда и азъ. (искаше да я слѣдова.)

Мил. Нѣ, тебе не ти е простено да го видишь.